

Викуп

Автор:

Марко Вовчок

Викуп

Марко Вовчок

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ #1

«Викуп» Марка Вовчка – це соціально-побутове оповідання, в якому автор продовжує типову для її творчості проблему тяжкої долі поневолених кріпосних людей***. Яків Харченко готовий віддати життя, аби отримати визвольний лист і одружитися з коханою.. Оповідання «Викуп» належить до кращих зразків малої прози автора поруч з такими творами як «Павло Чорнокрил», «Одарка», «Отець Андрій тощо.

Марко Вовчок

ВИКУП

I

Розкажу вам про Якова Харченка, якого він смутку набравсь у Хмелинцях, залицяючись до Коханівни.

Приходимо ми з ним у неділю під те село. Сонечко вже низенько. Мій парубок, дивлюсь, ніби почав приставати. Примічаю мовчки... придержав, знаєте, ходу, – примічаю: зробився мій парубок зовсім другий чоловік. Всю дорогу був такий говіркий та веселий, бубонів, як міський дзвін, а тут ніби води в рот набрав: і

брови здвинув, і голову повісив.

- Що се, - кажу, - пане Якове, надувсь, мов кулик на вітер?

- Якого там кулика ви видумали, дядьку! - пробурчав.

- Може, притомився, хлопче?

- Ні, - одрізав та й знов іде мовчки.

- Да що ж се, - кажу, - пане Якове? перше ГНАВ, НІВРОКУ ТОБІ, ЯК ВІТРІВ БАТЬКО, а тепер чого се почав приставати?

Тут якраз зійшли ми на горбок, так - невеличкий; да з його глянуть на Хмелинці - село як на долоні.

- Оддишемо, - кажу.

Сіли. Дивиться мій Яків на село, аж йому очі розбігаються; дивлюсь і я. Все знакомі місця - і хати, і садки. Славне село, якби ви бачили! Церква стоїть висока. Старий сотник якийсь її будував. Цвинтар заріс черешником да зіллям трохи не в пояс; хаточки поховались у вишневій садки. Любо, що й казати!

Сидимо, дивимось. Гомоніли люди на селі, а далі один по одному й розійшлись. Цокотали ще дві молодичі; розходились і знов сходились та все махали руками, наче горох молотили. Якби не вийшов з хати чоловік, то не розійшлись би й до світу. На селі стихло; хіба де стукне віконце, да проскочить попід ворітьми хисткий парубок.

- Годі вже, ходім! - заговорив мій Яків, ніби його підкинуло, - вже пізно. - А сам аж побілів.

- Оце мені лихо! - кажу я.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: <https://tn.knigapoisk.com/marko-vovchok/vikup>

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)